Bryneld Jensen

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 14. Den 15de Juli 1900. 49de Aargang.

Stor skandinavisk Jubilæumsfest,

holdt i Salt Lake City den 14de, 15de, 16de og 17de Juni 1900.

Jubilæumsfesten begyndte Torsdag Morgen den 14de Juni. Dagen oprandt dejlig og skøn, og det saa ud som om Himmelen tilsmilte Skandinaverne sin Velsignelse. Guds Aand var rigelig udgydt over baade Talere og Tilhørere i alle Møderne, samt over alle, som toge Del i Festen. Det var i Sandhed en Glædens Tid for Skandinaverne i Utah, som de aldrig vil kunne glemme.

De besøgendes Antal opgik til omtrent 4,000, og de vare fra næsten alle Steder, hvor de Hellige have opslaaet deres Bopæle. Der vilde maaske have været flere tilstede, hvis Festen ikke havde indtruffet paa den for Jordbrugerne travle Aarstid, og hvis Jærnbanerne havde været lidt mere medgørlige.

Nedenstaaende er en fuldstændig Rapport over alle Møder og Udflugter i Jubilæet.

Torsdag den 14de Juni 1900, Kl. 10 Formiddag var der tilstede paa Forhøjningen: af de tolv Apostle: Brigh. Young, F. M. Lyman, John Henry Smith, Heber J. Grant, George Teasdale, John W. Taylor, Anthon H. Lund, Matthias F. Cowley og Reed Smoot; af ledende Skandinaver: C. D. Fjeldsted, Andrew Jenson, Knud Peterson, O. N. Liljenquist, Carl E. Peterson, Ogden, O. H. Berg, Provo, Biskop Parley Christiansen fra Mayfield, Biskop N. C. Christensen fra Sterling, Biskop James Jensen, Forest Dale, Biskop C. A. Madsen, Gunnison, Patriark C. C. A. Christensen, H. J. Christiansen, Biskop L. S. Andersen, Præsident W. W. Cluff fra Coalville, K. H. Bruun, Biskop C. J. Larsen fra Logan, Christian Christiansen fra Manti, Peter A. Forsgren fra Brigham City, John F. F. Dorius fra Ephraim, William O. Anderson og A. W. Winberg. Endvidere: Søstrene Anna

Beckstrøm Snow, Hedvig Christiansen, Augusta Dorius Stevens og andre.

Mødet kaldtes til Orden af Apostel Anthon H. Lund. Det skandinaviske Sangkor fra Sandy, under Ledelse af Emil Hartvigsen, afsang Salmen Nr. 141 i den danske Salmebog. Aabningsbøn opsendtes af Patriark O. N. Liljenquist. Salmen Nr. 21 i den svenske Salmebog blev derefter afsungen. Apostel Lund kaldte Erastus B. Snow, Søn af Apostel E. Snow, til Forhøjningen for at repræsentere sin Fader.

Patriark C. C. A. Christensen talte derpaa over Evangeliets Indførelse i Danmark. Han omtalte Omstændighederne, som omgave Apostel Snow og Ældsterne P. O. Hansen og Forsgrens Ankomst til København. I længere Tid havde der gæret en Frihedsfølelse blandt Folket, og den 5te Juni 1849 gav Kong Frederik den Syvende Folket den danske Grundlov. Nogle Maaneder senere kaldte Præsident Brigham Young Apostel Erastus Snow til at indføre Evangeliet i de nordiske Lande. Skønt Aarstiden var langt fremskreden, afrejste dog Brødrene fra S. L. City samme Aar, men ankom ikke til Danmark førend næste Sommer. Den 11te Maj ankom Bro. Hansen til Danmarks Hovedstad. Hans Modtagelse var ikke den bedste blandt sine Slægtninge, og han blev lidt modløs; men den 14de Juni ankom Bro. Snow og de andre Brødre, og Herren aabnede Udvej for Evangeliets Udspredelse. Brødrene bleve bekendte med en Baptistmenighed, og den 12te August bleve 15 Personer døbte — den første Mand var Bro. Mønster, og Søster Snow den første Kvinde. Den 20de August talte Menigheden 34 Medlemmer. Grenen i København blev organiseret den 15de Septbr. 1850.

Lidt senere blev Broder Dykes sendt til Aalborg, hvor der ogsaa fandtes en Baptistmenighed, og hvor han døjede meget ondt, men vedblev trofast at arbejde. Den 27de Oktober døbte han de første 8 Medlemmer, deriblandt Søster Minnie J. Snows Forældre.

Den 25de November organiseredes Aalborgs Gren med 24 Medlemmer. Bro. K. H. Bruun virkede ogsaa i Fredericia, hvor en Gren snart organiseredes. Bro. Chr. Christiansen af Manti var den første, som modtog det melchisedekske Præstedømme. De første Missionærer af Landets Sønner, som bleve beskikkede, vare Bro. Chr. Christiansen og Bro. Larsen af Logan.

Taleren modtog selv i en ung Alder Præstedømmet og sendtes tilligemed Bro. K. H. Bruun som Missionær til Vestsjælland. Taleren omtalte Evangeliets Fremgang i Danmark, og hvorledes Guds Kraft ledsagede Missionærernes Arbejde — Aandens Gaver udgødes over de Hellige. Flere Tilfælde af Helbredelse formedelst Haandspaalæggelse fremførtes, og Taleren udtrykte sin Taknemmelighed til Herren for det udførte store Værk.

Sangkoret sang, hvorefter Apostel F. M. Lyman lykønskede For-

samlingen til denne store Fest. Han udtalte sin Glæde over, at de skandinaviske Hellige indehave saa mange vigtige Embeder. Gud velsignede den store Apostel Erastus Snow og hans Arbejde i de nordiske Lande, og har gjort Apostel Lund til en af Kirkens bedste og dygtigste Mænd. Taleren omtalte, hvorledes der fra disse Lande var kommen en Mand (Andrew Jenson), som havde gjort mere end nogen anden for at samle og opbevare Kirkens Arkiver. Nedbad Herrens Velsignelse over de skandinaviske Hellige.

Ældste N. C. Flygare talte over Emnet „Evangeliets Indførelse i Sverrig". Ligesom i Danmark, var en ny Aand, en Frihedens Aand i Gæring i Sverrig, og Menneskenes Hjerter bleve mere opladte og villige til at lytte til Sandhedens Forkyndelse. Apostel Snow beskikkede Ældste John E. Forsgren til at aabne Evangeliets Dør i Sverrig. Bro. Forsgren havde været fraværende i 7 Aar, og hans Slægtninge vidste ikke, om han var levende eller død. Han rejste til Gefle og begyndte at forkynde Evangeliet for sine Slægtninge. Hans Broder, P. A. Forsgren, var meget syg af Lungetæring, og Lægerne opgav ham som uhelbredelig; men Bro. Forsgren salvede ham, og han blev rask og blev døbt den 19de Juli 1850; han emigrerede til Utah og bor i Brigham City. Han er den første, som blev døbt i Skandinavien.

Kort derefter traf Ældste John E. Forsgren paa et Selskab, som kom til Gefle paa Vej til Amerika. Han forkyndte Evangeliet for dem og døbte 17 af dem; ordinerede to af dem til Præstedømmet og organiserede dem til et Kompagni, for at rejse til Utah, men der hørtes aldrig mere noget fra dem. Vi vide ikke, om de druknede, eller hvor de bleve af. Flere Daabshandlinger paafulgte, og Forfølgelse udeblev ikke.

Taleren omtalte flere Tilfælde, hvor Broder Forsgren og de Hellige lede Forfølgelse — bleve udviste af Landet osv. Men Herrens Værk vedblev at trives trods al Modstand fra den Ondes Side, og Tusinder have emigreret fra Sverrig til Zion. Taleren berørte, hvorledes Evangeliet indførtes i Malmø, Gøteborg og andre Steder. I 1860 ankom Bro. Beckstrøm til Sverrig som den første Missionær fra Zion efter John E. Forsgren, og han var en meget virksom og trofast Mand og udførte et stort Arbejde.

Apostel A. H. Lund udtalte sin Glæde over at se saa mange her, og over at dvæle ved de tidlige Dage, da Evangeliet indførtes i Skandinavien. Ældste J. M. Sjødahl omtalte Jubilæums-Albumet, osv. hvorefter Koret sang Nr. 250 i den svenske Salmebog. Bøn opsendtes af Ældste C. A. Madsen.

Kl. 2 Eftermiddag.

Mødet aabnedes med Affyngelse af Salmen Nr. 109 i den svenske Salmebog af Koret fra Sandy. Ældste H. J. Christiansen opsendte

Aabningsbønnen, hvorefter Koret sang en Anthem. Præsident George Q. Cannon overværede dette Møde. Apostel Anthon H. Lund kaldte til Forhøjningen Christian Christiansen og Hustru fra Manti, K. H. Brunn fra Nephi og flere andre, som havde modtaget Daab i 1850.

Præsident Geo. Q. Cannon hæftede et smukt Hæderstegn, som Komiteen havde forberedt, paa følgende: Præs. Knud Petersen, som blev døbt den 10de August 1842. Peter A. Forsgren, døbt den 19de Juli 1850. Søster Anna Beckstrøm Snow, døbt den 12te Aug. 1850 — første Kvinde i Danmark til at modtage Daaben. Biskop Christian Larsen fra Logan, døbt den 19de August 1850 af P. O. Hansen. Patriark C. C. A. Christensen fra Ephraim, døbt den 26de Septbr. 1850 af G. P. Dykes. Christine Benson Andersen fra Lehi, døbt den 24de Aug. 1850. John F. F. Dorius fra Ephraim, døbt den 14de December 1850 af C. Christiansen. Augusta Dorius Stevens fra Ephraim, døbt den 14de Decbr. 1850 af C. Christiansen. Karoline Marie Nielsen Tvede Snow, døbt den 21de Decbr. 1850 af John E. Forsgren.

Søster Rosengren fra Sandy sang derpaa en Sopran-Solo.

Præsident George Q. Cannon beklagede, at han ikke kunde tale det skandinaviske Sprog. Det var en god Plan at skænke de trofaste, som havde udholdt Forfølgelse og Prøvelser og været trofaste til denne Dag, et Hæderstegn som et Minde om denne store Fest. Taleren havde altid været dybt interesseret i de skandinaviske Helliges Fremgang og Velfærd.

Ældste O. H. Berg talte om Evangeliets Indførelse i Norge, hvorledes H. F. Pedersen rejste med Svend Larsen til Risør og begyndte at forkynde Evangeliets Principper, men maatte vende tilbage med Svend Larsen til Danmark for at erholde et Pas. Paa dette Besøg i Danmark blev Svend Larsen døbt. Broder Pedersen tog med sig tilbage til Norge en Broder Amundsen som sin Medhjælper. De virkede med Nidkærhed, og den nye Lære vakte stor Opmærksomhed i Omegnen, og stor Forfølgelse paafulgte, men Værket trivedes, og Daabshandlinger bleve udførte, medens de lovede Velsignelser fulgte de troende. Nogen Tid derefter forlod Pedersen Risør og besøgte flere Byer paa Vestkysten og naaede Bergen, hvor han alle Vegne spredte Skrifter og forkyndte Læren, og denne Sæd bar siden god Frugt.

Johansen og Amundsen kom fra Danmark og begyndte at virke i Brevik, og snart blev flere døbt. Svend Larsen var ogsaa meget virksom. Han og en anden Broder købte en Lodsbaad, som de kaldte „Zions Løve", og paa denne førtes Brødrene omkring i Norge samt til og fra Danmark. Øvrigheden var meget virksom mod Missionærerne, og mange Arrestationer foretoges, og en Del sad i længere Tid fængslet. Præs. Knud Petersen og Broder Erik M. Hogan vare de første Zions Ældster, som kom til Norge i 1853. I 1899 tillagdes 102 Kirken ved Daab.

Dette Aar deltes Norge i tre Konferencer: Kristiania, Bergen og Trondhjem, som talte over 1200 Medlemmer. Herren var med sine Tjenere i disse tidlige Dage, og hans Værk vandt Fremgang, skønt der ikke var Religionsfrihed i Norge.

Taleren forklarede, hvorfor der ikke er Religionsfrihed i Norge. Præsterne modarbejde den af al Magt; dog gærer Frihedsaanden i Folkets Sind.

Ældste Hyrum Olsen sang Salmen Nr. 234: „Jeg veed paa hvem jeg bygger", hvorefter Ældste John Thorgeirson talte i det engelske Sprog om Evangeliets Indførelse paa Island. To unge Haandværkssvende annammede Evangeliet i Danmark og bleve sendte til Island som Missionærer. En døde, medens han var paa Mission; Wilmind Wilmindsen var den første Islænder, som modtog Præstedømmet i 1850 og virkede der i længere Tid. John Lorentzen kom fra Danmark i 1853 og virkede en kort Tid. De første islandske Emigranter ankom til Salt Lake City den 29de August 1857. Andre Missionærer kom fra Tid til anden til Island og virkede i kortere eller længere Tid. Han omtalte sin egen Omvendelse og Emigration til Utah og fortalte en mærkværdig Drøm, som han havde haft. Profeten Joseph Smith kom til ham og sagde, at han før sin Fødsel var kaldet til at bevise for Verden, at vi ere af Israels Blod. Han forklarede de gamle Islænderes Religion og Oprettelsen af de oldnordiske Riger. Taleren havde oversat paa Islandsk Sangen „O, min Fader", og han fremsagde dette for at vise, hvor langt vi ere komne bort fra det oldnordiske Sprog.

Præsident W. W. Cluff talte paa Dansk og udtrykte sin Glæde over at samles med de skandinaviske Hellige. Han var Gud evig taknemmelig for det Privilegium, han havde haft ved som Missionær at virke blandt dem paa to Missioner, og at have lært det danske Sprog. Det havde foraarsaget ham den største Glæde at virke blandt Skandinaverne, og han havde stor Kærlighed og Agtelse for dette Folk; han nedbad Herrens bedste Velsignelser over os i denne Fest og i al Evighed. Ældste J. M. Sjødahl gjorde nogle Bemærkninger og indbød alle til Koncerten i Aften og til Udflugten til Saltair i Morgen samt til Lagoon paa Lørdag. Paa Forslag af C. C. A. Christensen vedtoges enstemmigt et Takvotum til Brødrene Apostel Anthon H. Lund, Andrew Jenson, J. M. Sjødahl og C. A. F. Orlob for deres store Arbejde med at udarbejde Fest-Albumet. Koret sang Salmen Nr. 121 i den svenske Salmebog: „O Herre, låt mig komma fram". Apostel Lund meddelte, at han netop havde modtaget et Telegram fra Andreas Peterson, Præsident over den skandinaviske Mission, overbringende de skandinaviske Hellige Lykønskninger i Anledning af Jubilæet. Bøn af Ældste Peter A. Forsgren.

Aften Kl. 8. Koncerten i Tabernaklet.

Da man traadte ind i Tabernaklet, kunde man næppe tilbageholde et Udraab af Overraskelse; thi den ualmindelig smagfulde Maade, hvorpaa Tabernaklet var blevet dekoreret, var mere, end man havde forventet. Loftet var dekoreret med rødt, hvidt og blaat Tøj, som fra en Ring i Loftet gik ud i alle Retninger og var fæstet over Gallerierne. Omtrent ti Fod fra Midten af Loftet hængte en Mængde danske, norske, svenske og amerikanske Flag. Gallerierne vare draperede med rødt, hvidt og blaat Tøj, sammenholdt af store Sølvstjerner. Rundt omkring paa Gallerierne var placeret mindst to Dusin svenske, norske og danske Flag. Talerstolene vare smukt dekorerede med Palmer og Blomster. Paa Orgelet var anbragt et stort Billede af Apostel Erastus Snow, holdende i Haanden en Mormons Bog. Under Portrættet var malet Indløbet til København. Ovenover stod at læse: »Welcome to the Scandinavian Jubilee«. Paa Siderne var der store danske, norske og svenske Flag. Det hele tog sig meget storartet ud, og aldrig før har Tabernaklet været saa smagfuldt udstyret. Fra alle Sider hørtes ikke andet end Ros for Dekorationskomiteen.

Ifølge Programmet aabnedes Mødet med en Sang af Sangforeningerne „Harmonien" og „Svea", hvorefter følgende Numre opførtes: Professor A. C. Lund, Bassolo; B. Christopherson, Bassolo; Hyrum Olsen, Tenorsolo; Prof. Lund og Jensen, Duet; Miss Judith Anderson, Contraltosolo; Miss Ida Peterson fra Manti, Sopransolo; Miss Emily Larson fra Gunnison, Sopransolo; Mrs. Agnes Olsen Thomas, Mezzo Sopransolo; Miss Emma Jørgensen, Mezzo Sopransolo; Sang af en norsk Damekvartet; Prof. J. A. Anderson, Pianosolo; Prof. W. Weihe, Violinsolo; Prof. Jos. J. Daynes, Orgelsolo; Mr. Enoch Jørgensen fra Manti, Deklamation; Mr. Alfred Nilsson fra Bountiful, Deklamation; Mr. George Christensen fra Mount Pleasant, Deklamation. Programmet sluttedes med en Sang af „Harmonien". Der var omtrent 6,000 Personer tilstede. Apostel Anthon H. Lund fungerede som Ceremonimester.

Fredag den 15de Juni Formiddag Kl. 10.

Sang af „Harmonien": „Morgenen saa dejlig oprinder paany". Bøn af Biskop Hans Jensen fra Manti. Sang af Koret: „Israels Haab paany oplives." Ældste Andrew Jenson holdt en udmærket Tale over Emnet: „Skandinaverne i Utah". Talen i sin Helhed vil blive publiceret senere.

Apostel Reed Smoot sagde, at hans Moder var norsk, og naar han tænkte paa sin ædle Moder, som oplærte ham i Sandhedens Principper, var han stolt af det norske Blod, som fløb i hans Aarer. Han glædede sig over tildels at kunne regnes til Skandinaverne, og troede snart at lære sig selv at tale det Sprog, som hans Moder elskede saa højt.

Kirken var bleven æret ved saadanne Mænd som Apostel Lund, Stavspræsidenter og Biskopper, fødte i de skandinaviske Lande. Han elskede Skandinaverne og haabede, at de vilde have Tillid til ham i den Stilling, han indtog i Kirken.

Ældste J. M. Sjødahl talte om Evangeliets Gengivelse til Jorden. Han begyndte med at advare Skandinaverne mod at blive hovmodige over de Fremskridt, de havde gjort i de sidste halvtredsindstyve Aar her i Utah. Fra en lille Haandfuld havde de vokset til Tusinder, og Fremtiden havde lige saa meget for dem at udføre som den forbigangne Tid. Han sammenlignede de Sidste-Dages Helliges Lærdomme med Verdens, og dvælede i Særdeleshed ved Evangeliets Borttagelse fra og Gengivelse til Jorden; sagde, at i en Samtale med en Søn af Sidney Rigdon havde denne sagt, at hans Fader lige til sit sidste Aandedræt bar Vidnesbyrd om, at Joseph Smith var en Guds Profet, og at Mormons Bog var sand.

Ældste Erastus B. Snow fra St. George, Søn af afdøde Apostel Erastus Snow, sagde, han beklagede, at han ikke forstod noget af de skandinaviske Sprog, endskønt han var knyttet til Skandinaverne ved mange Baand. Efter en Sang af Koret sluttedes Mødet med en Bøn af Biskop L. S. Anderson fra Ephraim.

I Udflugten til „Saltair" om Eftermiddagen deltoge omtrent 3,000 Personer. Om Aftenen udførtes et Program, bestaaende af en Sang af Mr. J. Stroberg. Advokat C. M. Nielsen holdt en udmærket Tale om „Skandinaverne i Amerika".

Raadmand F. S. Fernstrøm fungerede som Ceremonimester og sluttede Programmet med et Par velvalgte Ord.

Lørdag den 16de Juni, Kl. 10 Formiddag,

afholdtes en talrigt besøgt Søsterforsamling i Assembly Hall, som i Dagens Anledning var bleven smagfuldt dekoreret med Blomster, udført under Ledelse af Mrs. Julia Brixen.

Mrs. Minnie Snow, Hustru til Præsident Lorenzo Snow, præsiderede.

Følgende Søstre vare inviterede til Forhøjningen: Mrs. Anthon H. Lund, Mrs. Julia Brixen, Mrs. Emma Jenson, Mrs. Anna Widtsøe, Mrs. P. W. Madsen, Mrs. Olivia Sørensen, Mrs. Christine Anderson, Mrs. Mary Jensen, Mrs. Antonia Nilsson, Mrs. Christine Sjødahl, Mrs. Campe, Mrs. Fernstrøm, Mrs. Emma Teudt, Mrs. Skonberg, Mrs. Bromander, Mrs. Gaarden, Mrs. Johanne Broberg, Mrs. O. C. Hansen, Mrs. Tomstorff, Miss Agnes Dahlquist, Miss Charlotte Nilsson, Miss Halvorsen. (Fortsættes.)

Den 15de Juli 1900.

Protestantismen er ikke kristelig.

Følgende Ny York Depeche viser i hvilken Retning visse Jagttageres Tankegang gaar, med Hensyn til den Mangel, der er paa virkelig levende kristelig Kraft i de protestantiske Kirker:

„The Christian Cityzens League sendte for nylig til flere af den nyere Tids for frisindet Tænkemaade bedst bekendte Mænd og Kvinder disse Spørgsmaal: Er Kirken kristelig? Forsvarer den det, som Jesus forsvarede, og lærer den det, som han lærte? Blandt de Svar, der modtoges paa disse vigtige Spørgsmaal, var der et fra Dr. Heber Newton af „Alle Sjæles Kirke", der lød saaledes: „Som Svar paa deres Spørgsmaal kan jeg for nærværende kun sige nogle faa Ord. Dersom der dog ved dette Spørgsmaal menes: Er Kirken som en Organisation kristelig — dreven af Kristi Aand — ledsaget af hans Lære og organiseret efter Kristi Principper? da er jeg bange for, at Svaret absolut maa blive „Nej".

Kirkens Lærdomme ere for Størstedelen langt fra de samme, som Jesus lærte. Nej, de anerkende for en stor Del ikke, hvad hans Lære indbefatter. Kirkens Organisation er planlagt og ordnet efter en Politik, som er ganske det modsatte af det sande Kristi Samfund.

Handelsdrift har Raadighed over Organisationen, og Sammenrottelser tyranisere over Prædikanterne. Priskurantens Lov, hellere end Mose Lov, bliver overholdt af Kirken i Almindelighed.

Vore protestantiske Kirker bestaa for Størstedelen af en Valgkreds af de velhavende Klasser, og de se ikke noget særdeles urigtigt eller usædeligt ved Nutidens økonomiske System. Derfor har Prædikestolen sjælden Frihed til at udtømme sit Hjerte — hvis det har noget — over det brændende Spørgsmaal, der betynger denne Generation.

Blinde ledes af de blinde, og begge synes at haste hen mod den dybe Grav, der staar aaben for denne vor Civilisation. Og dog findes der i den kristelige Kirke netop det Ideal, som Verden søger, netop den Lov, den behøver til Anvendelse paa dets økonomiske Spørgsmaal, og af den Magt, der er nødvendig for at ordne dem. Stillingen er overmaade beklagelig.

I et Foredrag, holdt i Gaar i Aurora Grata Cathedral i Brooklyn, erklærede Pastor W. D. P. Bliss, at Kirken ikke var kristelig, og at Folk af Arbejderstanden forlade den, fordi de ere religiøse."

De Sidste-Dages Hellige have nu for 70 Aar fremstillet disse Fakta for Verden, og desaarsag ere blevne mishandlede af Pøbelhobe, drevne

ud af deres Hjem, forhaanede og forfulgte, deres Hensigter misrepræsenterede og de værste Løgne, som det var Mennesker muligt at opdigte om dem, ere blevne satte i Omløb, for at imødekommes alle Vegne.

Dr. Newton siger, Kirkens Organisation er planlagt og ordnet efter en Politik, som er ganske det modsatte af det sande Kristi Samfund. Han har Ret. Kristi Kirke var bygget paa en Grundvold af Apostle og Profeter, og Jesus Kristus var selv Hovedhjørnestenen. Hvor kunne disse findes i Dag? Ekkoet høres: „hvor?" Nej, Kirkerne, næsten alle og hver, fornægte Nødvendigheden for saadanne Embedsmænd, skønt Apostlen Paulus sagde, at Gud satte disse i sin Kirke, saavel som Mirakler, Helbredelsens Gave osv.; og han siger endvidere, at de bleve satte i Kirken „til de Helliges fuldkomne Beredelse, til Embedets Forvaltning, til Kristi Legemes Opbyggelse, indtil vi alle naa til Enhed i Troen og Guds Søns Erkendelse, til Mands Modenhed, til Kristi Fyldes voksne Alder."

Det er intet Under at Kirkerne komme længere og længere bort fra Enighed i Troen, naar de forkaste de Midler, Gud har indstiftet for Enighedens Tilvejebringelse og Opretholdelse! Ej heller er det at undres over, at Menneskene kastes hid og did og lade sig ombrive af ethvert Lærdoms-Vejr, naar de ikke antage Frelserens Løfte, at „om nogen vil gøre hans (Faderens) Villie, han skal kende, om Lærdommen er af Gud, eller jeg taler af mig selv".

Dr. Newton siger, „Kirkens Lærdomme ere for Størstedelen langt fra de samme, som Frelseren lærte". Dette er sandt og let at se, ihvor upopulært det end monne være. Kristus lærte, at „uden nogen bliver født af Vand og af Aand, kan han ingenlunde indkomme i Guds Rige". Hvilken af Kirkerne lærer dette i Dag? Ingen, men tværtimod lære de, at Fødselen af Vand er kun en ydre Formalitet og unødvendig. Den oprindelige Kirke lærte, at Daaben var til Syndsforladelse. De nyere Kirker lære Syndsforladelse uden Daab. Frelseren tog smaa Børn i sine Arme, lagde sine Hænder paa dem og velsignede dem, men de nyere Kirker bestænke dem med Vand og kalde det en Daab. Kristus lærte, at Tegn skulde følge dem, som tro, men de nyere Kirker lære, at disse Ting ere afskaffede, og skulde ikke forventes af de troende.

Visseligen er Tiden kommen, naar Menneskene skulde „have et Gudfrygtigheds Skin, men fornægte dens Kraft." Med Passelighed kunde Dr. Newton sige, at de blinde lede de blinde. Han siger ydermere: „og dog findes der i den kristelige Kirke netop det Ideal, som Verden søger efter, netop den Lov, den behøver til Anvendelse paa det økonomiske Spørgsmaal, al den Magt, der er nødvendig for at ordne dem". Dersom han hentyder til den kristelige Kirke, som Kristus oprettede, med alle dens Kræfter og Gaver og Velsignelser, da er der intet at diskutere om; men hvis han mener den nyere Tids Kristendom — de modstridende

Kirker, som forkaste disse Kræfter og Gaver — kan Idealet muligen være der, men Kraften eller Evnen til at udarbejde Idealet mangler, og de økonomiske Spørgsmaal maa anses som længere fra deres Opløsning end nogensinde før.

Dersom Verdens Tænksomme kun vilde afføre sig sine Fordomme og Skinhellighed længe nok til at undersøge det forskudte og foragtede System, man kalder Mormonismen, vilde de finde, at den er i Sandhed en Gengivelse af Jesu Kristi Evangelium, med alle dets guddommelige Gaver og Kræfter, og er, naar det annammes i sin Fylde, i Stand til at løse ethvert økonomisk, moralsk og socialt Spørgsmaal, der monne opstaa for at løses af Menneskene. A. W.

Afløsning og Beskikkelse. Følgende Ældster løses fra deres Missionsvirksomhed i Skandinavien med Tilladelse til at rejse hjem til deres kære i Zion: Ola Olson løses fra at præsidere over Skaane Konference; John H. Carlen, Gustaf A. Anderson og John H. Anderson løses fra at arbejde i Sverrig, og Niels J. Torkelsen og Louis J. Holther fra at arbejde i Norge (den sidste paa Grund af daarlig Helbred).

Anders G. Lundstrøm løses fra at arbejde i Gøteborg Konference og beskikkes til at præsidere over Skaane Konference.

James L. Jensen beskikkes til at præsidere over Gøteborg Konference.

De Sidste-Dages Helliges Tro.

(Fortsat fra Side 199.)

Men det indsamlede Israel kan ikke indesluttes i Midtpunktet, ej heller indskrænkes til de omliggende Egne. Andre Steder ere blevne og i Fremtiden ville blive bestemte for de Helliges Beboelse, og disse kaldes Zions Stave. Mange af disse Stave ere oprettede i de Egne, de Sidste-Dages Hellige bebo, og disse Ejendomme skulle vedblivende være i deres Besiddelse; og derfra ville de af de værdige, som beskikkes dertil, gaa ud og modtage deres Arv. Zion skal jo hjemsøges, men kun for en kort Tid, og derefter vil Tiden komme for hendes Forløsning. Herren vil selv bestemme Tiden, men dog vil det bero meget paa Folkets Trofasthed. Dets Ugudelighed har til Følge, at Herren tøver; thi han siger: „Derfor er det fornødent, paa Grund af mit Folks Overtrædelse, at mine Ældster vente en liden Stund paa Zions Forløsning.“ Og atter: „Zion skal blive forløst i min egen bestemte Tid.“ Men Herrens Tid, naar han skal udgyde Velsignelser over sit Folk, beror paa dem. Saa langt tilbage i Tiden som i Aaret 1834 skete Herrens Ord til hans Kirke saaledes: „Se, jeg siger eder, var det ikke for mit Folks Overtrædelser — — — saa vilde de nu kunne blive befriede.“

Kristi Regering paa Jorden.

Vi tro, at Kristus vil personligen regere paa Jorden osv.

Bibelens Beretninger om Kristi Fødsel, hans Levetid i tre og tredive Aar iblandt dødelige, hans Virksomhed, Lidelse og Død, ere almindelig antagne som paalidelig Historie. Ikke alene bære disse Beretninger, som den kristne Verden anse som hellige, Vidnesbyrd om disse Ting, men Historien, der i Modsætning kaldes verdslig, stemmer i Almindelighed overens med den bibelske Beretning. Endog de, som have forkastet Læren om Kristi Guddommelighed og fornægtet ham som deres Frelser, tilstaa Sandfærdigheden af de historiske Beretninger om hans underfulde Liv, og anerkende hans Lære og Eksempel som uvurderlige for Menneskeheden. Kristus var født for ca. nitten hundrede Aar siden, uanset af andre end de faa, som forventede hans Komme, hvilket var forudsagt fra Menneskeslægtens Begyndelse af enhver Profet, som bar Vidnesbyrd om de store Tildragelser, der skulde karakterisere Tidernes Midte. Enhver vigtig Begivenhed forbunden med hans Fødsel, Liv og Død, hans triumferende Opstandelse, og hans endelige Herlighed som Konge, Herre og Gud, havde været forud forkyndt.

Efter menneskelig Dømmekraft saa det ud, som om Kristi guddommelige Mission var tilintetgjort, at hans Arbejde var forgæves, og at Mørkets Magter havde triumferet. Aldeles forblindede, døve og haardhjertede maa de have været, som med Villie ikke vilde hverken se, lytte til eller forstaa Hensigten med Frelserens Mission. Lige saa forblindede ere de, som nægte Sandheden af de profetiske Vidnesbyrd angaaende hans andet Komme, og som ikke forstaa at læse Tidernes Tegn, hvilke erklære denne store og herlige Dag at være nær forhaanden.

Kristi anden Tilkommelse forudsagt. Tegnene beskrives — Bibelske Profetier.

Det gamle Testamentes Profeter, og de af Mormons Bog, som levede og skrev før Kristi Tid, sagde ikke meget angaaende Kristi andet Komme, sammenlignet med de mange nøjagtige Forudsigelser angaaende hans første Komme. Som de skuede ind i Fremtiden ved Profetiens Gave, vare deres Øjne blændede ved Herligheden af hans første Komme, saa at de ikke vare i Stand til at se hans andet Kommes endnu større Glans og Herlighed, fordi det var tilsløret af Afstandens Dunkelhed. Følgende Citater vise, at nogle saa Herrens andet Komme. „Vor Gud skal komme, og ikke tie; en Ild for hans Ansigt skal fortære, og omkring ham stormer det saare". (Salm. 50, 3.) En saadan forfærdelig og ødelæggende Tilstand fandtes ikke ved Barnets Fødsel i Bethlehem.

Esaias raaber: „Sig til de mistrøstige af Hjertet: værer frimodige, frygter ikke; se, eders Gud skal komme med Hævn, ja Guds Betaling, han skal komme og frelse eder" (Esaias 35, 4.). Foruden det tydelige Faktum, at disse Betingelser ikke fulgte Kristi første Komme, viser Sam-

menhængen af Profetens Ord, at han anvendte dem paa de sidste Dage, som er Genoprettelsens og Zions Triumfs Dag. Esaias siger paa et andet Sted: „Se, den Herre, Herre, skal komme imod den stærke, og hans Arm skal herske over ham; se, hans Løn er hos ham, og hans Gerning er for hans Ansigt".

Profeten Enok, som levede to Tusind Aar før de ovenfor nævnte Profeter, talte med Kraft om denne Sag. Hans Lære finde vi ikke i Bibelen under hans eget Navn; men Judas, en af det nye Testamentes Skribenter, citerer dem: „Men om disse har og Enok, den syvende fra Adam, spaaet, der han sagde: se, Herren kommer med sine mange Tusinde af Hellige, for at holde Dom over alle, og straffe alle ugudelige iblandt dem for alle deres Ugudeligheds Gerninger, som de have bedrevet, og for alle de formastelige Ord, som de have talet imod ham, de ugudelige Syndere" (Juda Brev 14, 15.). Fra Mose Beretninger i den kostelige Perle citere vi det følgende angaaende Aabenbaringen givet til Enok: „Saa sandt Jeg lever, skal jeg komme i de sidste Dage, i Ugudelighedens og Hævnens Dage, for at opfylde den Ed, jeg har svoret dig angaaende Noæ Børn" (K. P. Side 40.). Jesus lærte sine Disciple, at hans Mission kun vilde være af kort Varighed, og at han vilde komme igen til Jorden; for vi finde, at Disciplene gjorde ham disse Spørgsmaal: „Sig os, naar skal dette ske? og hvad Tegn skal der være paa din Tilkommelse og Verdens Ende"? (Matth. 24, 3.) Som Svar fortalte vor Herre dem paa en udførlig Maade mange af de sidste Dages Tegn, de sidste og største af hvilke han angav som følger: „Og dette Riges Evangelium skal prædikes i den ganske Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk; og da skal Enden komme" (Matth. 24, 14.). Frelseren talte med de tydeligste Ord om, hvorledes Menneskenes Børn vedblivende havde hengivet sig til Sanselighed lige til den Dag, da Syndfloden kom, og paa den Dag, da Sodoma og Gomorra ødelagdes med Ild og Svovl; og han sagde endvidere, at „paa den Maade skal det gaa til paa den Dag, paa hvilken Menneskens Søn skal aabenbares" (Luc. 17, 26.—30.).

Vi ville her anføre en anden af Herrens egne Forudsigelser om sit andet Komme, hans Anførelse af Tegnene, ved hvilke Begivenhedernes Nærhed kunde kendes, ere udtrykte med saadan Klarhed, at vi burde læse hele Beskrivelsen. „Da spurgte hans Disciple ham ad, og sagde: Mester! naar skal det være? og hvilket er Tegnet, naar det skal ske? Men han sagde: ser til, at I ikke blive forførte; thi mange skulle komme under mit Navn og sige, at det er mig, og at Tiden er kommet nær; gaar altsaa ikke efter dem. Men Enden er ikke straks. Da sagde han til dem: Folk skal rejse sig mod Folk, og Rige mod Rige. Og der skal ske store Jordskælv her og der, og Hunger og Pestilense, og ske skrækkelige Ting og store Tegn fra Himmelen. Men før alt dette skulde de lægge Haand paa eder og forfølge eder, og overantvorde eder i Synagoger og

Fængsler, og føre eder for Konger og Fyrster for mit Navns Skyld. Men dette skal vederfares eder til et Vidnesbyrd. Lægger eder da paa Hjerte, at I ikke forud betænke, hvorledes I skulde forsvare eder. Thi jeg vil give eder Mund og Visdom, hvilke alle eders Modstandere ikke skulde kunne modsige, og ej imodstaa. Men I skulle og forraades af Forældre, og Brødre, og Frænder, og Venner; og de skulle slaa nogle af eder ihjel. Og I skulle hades af alle for mit Navns Skyld. Og ikke et Haar af eders Hoveder skal forkommes. Bevar eders Sjæle ved eders Taalmodighed. Men naar I se Jerusalem belejret rundt omkring af Krigshære, da mærker, at dens Ødelæggelse er kommen nær. De, som da ere i Judæa, fly til Bjærgene, og de, som ere midt i Staden, vige derudfra, og de, som ere paa Landet, komme ikke ind i den; thi disse ere Hævns Dage, at alt, hvad skrevet er, skal fuldkommes. Men ve de frugtsommelige og dem, som give Die i de Dage, thi der skal være stor Nød paa Jorden, og Vrede over dette Folk. Og de skulle falde for Sværdets Od, og føres fangne til alle Hedningerne, og Jerusalem skal nedtrædes af Hedningerne indtil Hedningernes Tider fuldkommes. Og der skal ske Tegn i Sol og Maane og Stjerner, og paa Jorden skulde Folkene ængstes i Fortvivlelse, naar Havet og Bølgerne bruse; naar Menneskene forsmægte af Frygt og af de Tings Forventelse, som skulde komme over Jorderige; thi Himmelens Kræfter skulle røres. Og da skulle de se Menneskens Søn komme i Skyerne med megen Kraft og Herlighed. Men naar disse Ting begynde at ske, da ser op, og opløfter eders Hoveder, fordi eders Forløsning stunder til" (Lukas 21, 7.—28.; læs ogsaa Markus 13, 14.—26. og Aabenbaringen 7, 12.—17.). Atter siger Herren som en Advarsel: „Thi hvo, som skammer sig ved mine Ord, iblandt denne utro og syndige Slægt, ved ham skal og Menneskens Søn skamme sig, naar han kommer i sin Faders Herlighed med de hellige Engle" (Markus 8, 38.).

Da Apostlene ved Kristi Himmelfart stirrede op mod Himmelen, og Synet af deres opstandne Herre var berøvet dem ved en Sky, stod to Mænd hos dem i hvide Klæder, som sagde: „I galilæiske Mænd! hvi staa I og se op til Himmelen? denne Jesus, som er optagen fra eder til Himmelen skal komme igen paa samme Maade, som I have set ham fare op til Himmelen" (Ap. G. 1, 11.). Paulus underviste Menighederne i Læren om Kristi andet Komme, og han giver flere Beretninger derom (Se I. Thess. 4, 16.; II. Thess. 1, 7.—8. og Ebr. 9, 28.). Saaledes gjorde ogsaa flere andre Apostle (I. Pet. 4, 13; I. Joh. 2, 25. og 3, 2.). I Mormons Bogs Profetier angaaende dette Emne, kunne vi finde Kristi Ord paa den Tid, da han besøgte Nephiterne efter sin Opstandelse og til Mængden forklarede han mange Ting som vare skrevne om ham, indtil den Tid, da han skulde komme i sin Herlighed. III. Nephi 26, 3; se ogsaa 25, 5.

(Fortsættes.)

Statistisk Rapport

over

Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige i Skandinavien for Halvaaret endende d. 30. Juni 1900.

Konferencer.	Konference-Præsidenter.	Grene.	Missionærer fra Zion.		Lokale Præstedømme.				Medlemmer.	Total Medlemmer og lokale Præstedømme.	Børn under 8 Aar.	Totalsum.	Døbte.	Emigrerede.		Udelukkede.	Døde.	Ankomne.	Bortflyttede.	Fremmedes Huse besøgte.		Evangeliske Samtaler.	Skrifter omsatte.	Bøger omsatte.	Møder afholdte.
			Højpræster.	Halvfjerds.	Ældster.	Præster.	Lærere.	Diakoner.						Over 8 Aar.	Under 8 Aar.					Ved Tilbud af Skrifter.	Efter Indbydelse.				
Kjøbenhavn ..	James Thomsen	7	5	18	26	17	17	2	560	622	106	728	19	10	1		4	1	8	8534	1788	3084	12106	122	283
Aarhus	Andrew Petersen	7	1	18	20	9	11	1	276	317	107	424	20	5	2	10	2		7	3322	1898	6793	20715	503	444
Aalborg.....	Morten Jensen	3	2	11	9	15	5	4	179	212	69	281	12	4	2	7	3		1	5938	1855	2829	7436	126	309
Danmark.....		17	8	47	55	41	33	7	1015	1151	282	1433	51	19	5	17	9	1	16	17794	5541	12706	40257	751	1036
Kristiania ...	H. A. Petersen	8	1	15	46	20	31	13	721	831	213	1044	32	14		4	11		5	15466	457	3093	20225	609	620
Bergen......	P. N. Garff	4	1	8		6			97	103	20	123	9	3		1	1			3196	298	1423	3522	92	273
Trondhjem ..	C. C. Rønnow	5	1	9	2		2		44	48	19	67	1	2						4968	256	1173	4115	96	144
Norge.......		17	3	32	48	26	33	13	862	982	252	1234	42	19		5	12		5	23630	1011	5689	27862	797	1037
Stockholm ...	A. M. Anderson	10		25	102	47	38	22	1212	1421	256	1677	27	23		4	8	16	13	22897	184	2333	30293	869	653
Göteborg....	Charles E. Forsberg	8	1	20	52	24	31	23	432	562	159	721	36	7		10	10	3	13	15319	263	3298	17916	768	458
Skåne	Ola Olson	5	3	14	11	16	17	7	286	337	71	408	18	1		1	7			5712	305	2013	7131	229	318
Sverige......		23	4	59	165	87	86	52	1930	2320	486	2806	81	31		15	25	19	26	43928	752	7644	55340	1866	1429
	Totalsum ...	57	15	138	268	154	152	72	3807	4453	1020	5473	174	69	5	37	46	20	47	85352	7304	26039	123459	3414	3502

Statistisk Rapport
over Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige i Skandinavien fra Aaret 1850 til 1900.

Dato	Konferencer	Grene	Ældster fra Zion	Ældster	Præster	Lærere	Diakoner	Medlemmer	Totalsum	Døbte	Emigrerede	Udelukte	Døde
14. Juni 1850	..	...	4	...	...	...	...	....	....	.....	.....	.....	....
31. Dec. 1850	..	...	4	...	...	...	...	....	135	152	17	.....	....
16. Nov. 1851	3	12	3	...	...	...	...	....	475	400	.....	60	....
12. Aug. 1852	7	...	3	35	25	25	10	941	1036	650	28	50	11
6. Okt. 1853	8	48	5	92	76	83	32	1720	2003	1525	195	167	30
31. Dec. 1854	9	69	2	107	95	93	53	2099	2447	1528	783	364	36
— 1855	10	79	2	158	98	89	83	2264	2692	897	311	354	27
— 1856	10	94	1	311	118	118	73	2368	2988	1059	113	342	30
— 1857	13	142	3	403	159	140	73	2578	3353	1621	603	529	47
— 1858	14	125	...	492	184	167	88	2778	3709	1038	70	555	55
— 1859	15	145	2	554	191	165	82	2942	3934	929	263	460	40
— 1860	15	145	12	587	185	180	85	3379	4416	1107	240	350	67
— 1861	15	166	14	640	209	211	105	4420	5585	1954	455	305	44
— 1862	15	155	9	595	216	215	97	4677	5800	1977	1177	503	56
— 1863	15	132	10	499	198	210	100	4639	5646	1587	1061	606	57
— 1864	12	93	8	453	175	188	99	4539	5454	1213	601	589	95
— 1865	11	84	23	483	164	190	106	4445	5388	1010	454	580	55
— 1866	11	83	18	458	180	198	87	4036	4959	1269	831	608	74
— 1867	11	78	19	490	165	183	81	4022	4941	881	248	470	68
— 1868	9	70	12	448	163	178	83	3936	4808	1017	622	479	52
— 1869	9	70	16	404	148	152	82	3866	4652	872	463	427	56
— 1870	7	65	15	408	148	167	61	4005	4789	853	275	359	63
— 1871	8	63	13	391	154	146	65	4151	4907	1021	467	332	73
— 1872	7	58	11	400	149	151	68	4049	4817	929	605	337	77
— 1873	7	56	22	371	143	166	73	3896	4649	980	793	340	61
— 1874	7	45	18	364	143	146	65	3812	4530	935	674	299	81
— 1875	7	47	23	374	140	153	69	3732	4468	818	583	241	72
— 1876	7	44	24	385	162	157	63	3770	4537	832	402	236	52
— 1877	7	45	30	419	182	160	72	3929	4762	1056	584	233	50
— 1878	7	46	35	458	184	196	73	4158	5069	1255	589	297	48
— 1879	7	44	47	456	178	198	92	4283	5207	886	368	259	57
— 1880	7	45	56	468	183	209	99	4404	5363	1160	549	336	92
— 1881	7	46	61	376	175	219	87	4390	5247	1088	656	268	62
— 1882	7	45	83	331	183	183	76	4183	4956	990	794	285	77
— 1883	7	44	83	284	144	196	71	3868	4563	851	711	239	70
— 1884	7	43	65	262	131	192	57	3790	4432	767	531	257	66
— 1885	7	44	74	239	127	180	58	3627	4231	567	477	179	38
— 1886	7	43	68	245	135	177	49	3340	4014	605	683	172	45
— 1887	7	44	62	251	138	166	51	3340	4008	664	624	137	48
— 1888	7	45	61	255	131	160	57	3353	4017	644	425	124	45
— 1889	7	44	53	267	127	149	52	3387	3982	572	613	128	35
— 1890	7	45	67	272	137	148	45	3299	3901	557	570	115	72
— 1891	7	45	75	262	129	131	55	3221	3798	576	583	100	50
— 1892	7	46	103	269	134	135	66	3182	3786	464	275	118	59
— 1893	7	48	90	273	126	135	74	3094	3726	395	367	110	53
— 1894	7	51	98	279	118	133	78	3060	3668	437	205	91	49
— 1895	7	49	99	285	119	139	85	3101	3729	424	150	82	56
— 1896	7	48	107	282	140	142	82	3282	3928	496	168	62	65
— 1897	7	52	136	270	142	141	85	3419	4057	502	187	54	50
— 1898	7	53	162	261	147	152	72	3589	4221	590	234	67	60
— 1899	9	58	158	267	152	146	59	3820	4444	433	215	50	62
30. Juni 1900	9	57	153	268	154	152	72	3807	4453	174	74	37	46
Totalsum	...	...	...	...	...	...	...	....	....	45207	22966	13742	2734

Børnenes Sommerferie.

Aarhundredets sidste Midsommer er kommen med al sin Pragt og Duft i den frie Natur, sit varme Solskin og kølige Vinde. Skovenes Kroner ere tætte af yndigt frisk Løv, og Markerne grønne af Aarstidens fulde, men dog umodne Grøde. Frugthaverne ere forlængst afblomstrede og allerede begynde at afgive deres søde Frugter; og paa Græsmarkerne fryde Landmandens Kvæg sig ved at plukke af det lækre og friskgrønne Græs. Børnenes Ferie er kommen, og de fleste af dem ere allerede hos deres gæstfrie Venner paa Landet, hos hvem de ere budne velkommen — Gud velsigne disse for denne Velgerning mod Børnene! De smaa ere nu i Omgang med Landmandens Børn og have mange interessante Ting at fortælle disse om Hovedstaden og Rejsen med Toget, og de interessere sig nu ved at se alt det nye: Heste, Køer, Kalve, Geder, Faar, Svin, Gæs og Ænder, Høns osv. samt Gaardens Hund, med hvilken de snart ville gøre sig fortrolige. Deres smaa Venner paa Landet have mange Smaating at vise dem paa Gaarden, i Landsbyen eller i Omegnen. De smaa Turister se sig mætte paa Nyheder hver Dag, og trætte hver Aften gaa tidlig til Sengs, hvor de drømme om det forbigangne, og opvaagne til at imødekomme nye Glæder. De drage stor Nytte af denne Landtur ved at forøge deres Kundskab om deres skønne Fødeland, og paaskønne Naturens mange ypperlige Gaver til Menneskene. De gøre mange for dem nye Opdagelser og lære meget, som ligger udenfor Hovedstadens Skole-Skema. De se Landets Frembringelser ved Bondens Flid, og hvorledes dets Produkter, der daglig købes for Føde i Staden, behandles og forsendes. Alle drage de stor Nytte af den friske Luft, Forandring paa Føden og Hvile fra Skolens Hovedbrud.

Og skulde Børnene komme tilbage fra Turen med solbrunede Hænder og Ansigter, og med revne eller muligen forslidte Klæder og Fodtøj, er det bedre at byde dem velkommen til Hjemmet, end at skænde paa dem og bebrejde dem for deres Uheld og Uforsigtighed, og derved spolere Feriens gode Indtryk paa de smaa, og virkeliggøre det daarlige gamle Udtryk: „Efter den søde Kløe kommer den sure Svie“. Hellere lad Hjemkomsten til et venligt og kærligt Hjem krone Feriens mange Glæder.

F. C.

Indhold.

København, 1900.

Udgivet og forlagt af **Andreas Peterson,** Sankt Pauls Gade 14, 1ste Sal

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).